

دیپلماسی در شهر گلا دیاتور ها و توتی

نگاهی به رم، شهری که سنگ فرش هایش راوی قصه پادشاهان، جنگ ها و تلاطم روزگار است و حالا و رای مد، معماری و فوتبال، میزبان دور دوم مذاکرات غیر مستقیم ایران و آمریکا بود

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۳۱ فروردین ۱۴۰۴
۲۱ شوال ۱۴۴۴ • ۲۰ آوریل ۲۰۲۵
شماره ۲۱۷۴۸

۲۹۶۷

سید مصطفی صابری | روزنامه نگار

پرونده

این روزها نام رم دوباره تیتز نخست جهان شده است؛ همان شهری که قرون و اعصار را با عظمت، زمزمه و زخم هایش پشت سر گذاشته و حالا، بستری یکی از حساس ترین رخدادهای عصر ما شده یعنی مذاکرات غیر مستقیم ایران و آمریکا. این بار نه در سایه کولوسئوم یا آفتاب تپه پالاتین که در سالن های آرام اما پر تپش رم معاصر، صدای دیپلماسی پیچیده است. بعید است رهگذری قدم به کوچه های باریک و پر اصالت شهر بگذارد و نداند پشت نیمرخ فرسوده اما لبریز از آرامش شهر شامل مجسمه ها، عطر قهوه کافه ها و شادی فستیوال های خیابانی، چه تاریخ پر آشوبی در جریان بوده است. رم، جایی که هر آجر و پله اش قصه ای در خود دارد؛ قصه پادشاهان و ملکه ها، کشیشان و حکام، مردم و کودکان و حالا مذاکرات غیر مستقیم میان ایران و آمریکا در سحرگاه رم، هنگامی که آفتاب هنوز در مه رود تiber خاموش است، طنین زنگ ناقوس های کلیسای سن پیترو و مهمه مردم، شهر را بیدار می کند؛ اما این بار، واژه ها و نگاه ها هم در هیاهوی شهر جاری است؛ خبرنگارانی که با دوربین و قلم، دنبال نشانه ای از پیشبرد مذاکرات هستند. حالا برای مردم دنیا دیگر رم فقط شهری از دل تاریخ نیست که روزگار معاصرش با معماری، مد و اسطوره ای چون فرانچسکو توتی شناخته شود، بلکه حالا بهانه ای که نام رم را بهشتیوم چیز دیگری است؛ پس چه خوب در این روزها سری به این شهر بزنیم و کم کم سفر کاغذی ما آغاز می شود به شهری که همچنان پلی است میان گذشته و آن چه هنوز نوشته نشده است.

ردپای رم در سرنوشت جهان

وقتی قدم در رم می گذاری، زمان رنگ می بازد؛ این جا هنوز صدای گام های لژیونرها میان طنین زنگ ناقوس کلیساها و خنده مردم پراکنده است. شهری که اگرچه هزاران سال از تولدش بر تپه های سرسبز می گذرد، اما همچنان سرنوشت جهان را زیر کتاب های قطور و سایه ستون های مرمری اش رقم می زند. امپراتوری روم، نخستین بار کوچک، اما پراوازه مسیرش را آغاز کرد. دیری نپایید که باهوش جنگاوران و سیاستمداران، خورشیدرم با انواری قهری بر سراسر مدیترانه و فراتر از آن تابید. آن قانون را از دل نبرد و مذاکره آفریدند؛ قوانینی که برخی از آن ها زبنای بسیاری از ساختارهای حقوقی و سیاسی دنیا ست. رم اما فقط شهر پیروزی ها نبود؛ صفحه هایش گاه با تهاجم بی رحمانه به دیگر سرزمین ها با خون و خیانت هم آغشته شد؛ از تهاجم بربرها و حریق سهمگین نرون تا ضربات گاهنگ و وحشت کولوسئوم و آوای خشمناک گلا دیاتور ها، تلخ و شیرین، عظمت و فاجعه، چهره ای دو گانه بود که همچنان در تاریخ بشری باقی مانده. فیلسوفی چون سنکا می گفت: «در روزگار صلح، خود را برای نبرد آماده کن و در هنگام نبرد، چشم به عقل بدوز.» امروز رم با شکوه و زخم هایش، نه فقط یک نام بلکه هویتی برای اروپا و جهان است. قرار گرفتن واتیکان در قلب شهر، به رم بعد مضاعف داده است؛ جایی که سیاست و دین سال ها ست در هم آمیخته اند و نشست و مذاکرات غیر مستقیم از قرون وسطی تا دیپلماسی امروز در اتاق های باریک و کلیساها و راهروهای کاخ ها زمزمه می شود. از طرفی تاثیر رم بر هنر جهانی بی بدیل است؛ میکل آنژ و رافائل در آغوش همین شهر شاهکار آفریدند، آمفی تئاتر ها و طاق های پیروزی اش، معماری غرب را متحول کرد. این همان شهری است که از افسانه های رومولوس و رموس تا انقلاب های مردمی سده بیستم، همیشه سرنوشت جهان را شکل داده است.

قصه امروز رم، سازش مدرنیته با تاریخ

در رم امروز، جایی که پژواک قدم های سزارها بازنگ موبایل نسل جدید در هم می آمیزد، شهر معنایی فراتر از موزه دارد. در هر صبح با خورشید طلایی تiber، زندگی اش را دوباره آغاز می کند؛ خیابان هایی که روزگاری میدان نبرد گلا دیاتور ها بود، اکنون میزبان از دحام دانشجویان و هنرمندان و گردشگرانی است که میان تاریخ و نوگرایی سرگردان اند. این عصر دیجیتال با سنگ فرش های کهن سازش کرده است؛ و سنت هنوز در کنج کافه های کوچک، کنار عطر اسپر سو و فریاد راننده ها دم خور باقی مانده است.

سنت، نبض پنهان شهر باتمام مدرنیته، رم هنوز به گذشته وفادار مانده است. روزهای تعطیل، میدان ناوونا و پله های اسپانیایی پر است از گفت و گوهای گروه های خانوادگی و پیرمردانی که روزنامه های قدیمی می خوانند. مادران، نسل به نسل دستور پخت غذاهای سنتی را منتقل می کنند و حتی گاهی گفت و گوهای امروز در کافه ها، یادآور بحث های آتشین فیلسوفان رم است.

رم، موزه ای زنده و پایتخت مد و معماری جهان

گرفته تا خطوط مدرن محله یورو (EUR)، الگوی شهر سازی بسیاری از پایتخت های جهان شد و مفهوم فضا و زیبایی را هزاران کیلومتر آن سوتر نیز باز تعریف کرد. البته در رم امروز، هنر و معماری فقط یادگاری از گذشته نیست؛ بلکه ابزاری برای ایجاد گفت و گو و همزیستی است. نمایشگاه های معاصر با آثار هنرمندان مهاجر و بین المللی، میزبان گفت و گوی فرهنگ ها در گالری ها و خیابان ها شده است.

در کوچه های قدیمی رم، هر کوچه و میدان، گالری زیبایی است که زمان در آن قاب شده. آمفی تئاتر کولوسئوم همچنان به مثابه نماد استقامت و شکوه ایستاده و داستان مسابقات گلا دیاتور ها را زیر نفس توریست های معاصر زمزمه می کند. معبد پانتئون، با سوراخ آسمانی در سقف، یادآور نگاه بازرم به جهان است. واتیکان، قلب جهان مسیحیت، با میدان سن پیترو، یادآور این است که هنر نه تنها در خدمت زیبایی که ابزار قدرت نرم هم هست. میکل آنژ در سقف کلیسای سیستین هنر را تا مرز جاودانگی بالا برده و رافائل در اتاق های واتیکان نقشه هایی از اندیشه های غرب ترسیم کرده است. فواره تروی، همچون رویای شهر نشینان جهان، آرزو ها را میان آب و سنگ ثبت می کند. رم به واسطه معماری، مجسمه سازی و نقاشی خود، حافظ هویت اروپا ست و زبان تصویرش تا قلب آسیا و آمریکا نفوذ کرده. معماری ایتالیایی از گنبد سنت پیترو

نبض مد جهان در رم می زند

رم با وجود همسایه ای چون میلان، همواره جایگاهی اصیل و خاص در دنیای مد و پوشاک جهان داشته است؛ هر چه دنیای تبلیغات سعی کرده لباس هایی از برندهای آمریکایی را مورد توجه قرار دهد؛ اصالت

سبک زندگی مردم رم، روزمرگی روی شانه های تاریخ

زندگی در رم، ترکیبی از صمیمیت و هویت، هیجان و آرامش است. نشستن در کافه های تاریخی اطراف پانتئون و نوشیدن یک قهوه اسپرسو، رسمی روزانه برای بسیاری از شهروندان است؛ آغازی آرام برای روزی شلوغ. مردم رم، بدون عجله و با وقار، میان سنگ فرش خیابان ها قدم می زنند. فلسفه "dolce far niente" (شیرینی هیچ کاری نکردن)، در پوست و استخوان شان رسوخ کرده؛ گاهی نشستن در سایه فواره ها و تماشای عبور زندگی، آرامشی بی نظیر به ارمان می آورد. خانواده محور اصلی زندگی رمی هاست؛ نسل ها

در طراحی باعث شده هنوز بسیاری از مردم جهان که لباس های رسمی یا نهایتاً کژوال را می پسندند به طراحی ایتالیایی اعتماد کنند. رم نه تنها زادگاه خانه های مد شناخته شده ای است، بلکه عرصه بروز استعداد های جوان و برندهای مستقل محسوب می شود. طراحی لباس در این شهر به خاطر سبک کلاسیک، پارچه های مجلل و طراحی هایی که از مجسمه ها، معماری و رنگ های محلی الهام می گیرند، شهرت دارد. خیابان هایی مانند Via Condotti یا Via del Corso قلب تپنده بوتیک های برتر و بوتترین های خلاقانه اند؛ در حالی که هفته مدرم فرصتی برای نمایش سلیقه ایتالیایی در جهان است. در رم، اصالت با نوآوری همزا است؛ مد در این جانیامی از هویت جمعی، حس هنری و زندگی رمی است که حتی پوشش خیابانی جوانان شهر هم بازتابی از آن است. چه در مجموعه های بزرگ، چه در سبک پوشش نسل جدید، ردپای هنر، سنت، جسارت رنگ و حتی تاثیر جریان های معاصر جهان به چشم می خورد. رم امروزی، مد را ابزاری برای بیان خلاقیت می داند؛ به همین خاطر، این شهر همچنان الهام بخش طراحان و عاشقان مد در سراسر جهان است.

زیریک سقف یا در محله های نزدیک، بایبوندی محکم و صمیمی کنار هم اند. شام های خانوادگی یکی از آیین های مهم است؛ جایی که غذا فقط خوراک نیست، بلکه فرصتی برای گفت و گو و انتقال قصه ها و سنت هاست. حتی در جشنواره های محلی یا مسابقات فوتبال، این احساس تعلق مشهود است؛ هیجان، شوخی ها و آواز ها میان نسل های مختلف، شهر را زنده نگه می دارد. در مهمانی ها و دورهمی ها، صدای خنده و بحث های پر شور درباره هنر، سیاست و حتی فوتبال، خیابان ها را زندگی بخش می کند.

و اما الهه رم یعنی توتی...

فوتبال در رم چیزی فراتر از یک ورزش است؛ انگار که پاره ای از جان شهر و بخشی از میراث تاریخی آن شده است. در روزهای بازی آس رم، خیابان های شلوغ ناگهان رنگ سکوت و التهاب به خود می گیرند. مغازه ها و دتر کرکره را پایین می کشند، کافه ها با تلویزیون های بزرگ آماده می شوند و مردم همگی بایک دغدغه، چشم به پیروزی تیم شان می دوزند. در بوم محله های رم، پرچم های زرد و قرمز ASROMA همچون شاخصی از هویت و غرور شهری بر پنجره ها و بالکن ها نصب می شود. مخصوصا وقتی پای اسطوره ای چون فرانچسکو توتی در میان باشد؛ بازیکنی که نماد وفاداری، تعصب و نجابت ایتالیایی است. نام توتی در رم هیچ گاه به فراموشی سپرده نخواهد شد؛ او نه فقط یک کاپیتان که قهرمان اسطوره ای است، «شاهزاده رم» که هر گل، هر پاس و هر اشک شادی یا بغض شکستش، قصه ای به قدمت کولوسئوم و پانتئون دارد. خلاصه این که در رم، فوتبال یک آیین است؛ پیوند جمعی، لحظه ای که شهر نفس می کشد و داستان ها در هیاهوی گل و شادی بازتعریف می شوند. این شور و شوق زنده، چه در پیروزی چه در شکست، رم را شهری زنده تر، دوست داشتنی تر و ماندگار تر کرده است.

کامیلو چایا، محله ای که جهانی شد

محله «کامیلو چایا» (Camilluccia) در رم، ایتالیا، یکی از مناطق لوکس و دیپلمات نشین این شهر است که به ویژه محل سکونت بسیاری از خارجی ها از کشورهای عربی، روسیه و آمریکای لاتین است. محله ای که روز گذشته مذاکرات غیر مستقیم ایران و آمریکا در سفارت عمان، واقع در این خیابان انجام شد. فضای این محله که ترکیبی از جدیت دیپلماتیک و محیط خانوادگی است، به طور کلی آرام است و با روابط اجتماعی خاص خود شناخته می شود. در این جا به جای جوانان پرهیاهو، بیشتر سگ های خانگی لاکچری در خیابان ها به چشم می خورند. این محله در شمال غرب رم، یکی از مناطق اعیانی، آرام و سرسبز این پایتخت تاریخی ایتالیا به شمار می رود که در دل تپه ها و کوچه های پیچ در پیچ قرار گرفته و به دلیل فضای دلنشین و چشم انداز های زیبای طبیعی اش از سایر محله های رم متمایز است. سفارتخانه ها، ویلا های لوکس و ساختمان های دیپلماتیک در این منطقه حضور دارند و جو عمومی محله فضای خاص و متمایزی را برای ساکنانش فراهم می کند. با توجه به ویژگی های این محله، قیمت خانه ها در کامیلو چایا معمولاً بالا است. در محله کامیلو چایا قیمت خانه ها به طور متوسط حدود ۴/۳۵۵ یورو به ازای هر متر مربع است. این رقم در فوریه ۲۰۲۵ ثبت شده و نسبت به سال قبل حدود ۸/۳ درصد افزایش داشته است. قیمت ها بسته به نوع ملک، متراژ، امکانات و موقعیت دقیق متفاوت است. مثلاً آپارتمان ۱۸۰ متری با تراس ۴۰ متری در خیابان Via della Camilluccia ۸۹۰ هزار یورو و قیمت دارد. پنت هاوس ۴۰۰ متری با تراس های وسیع به قیمت یک میلیون و ۹۸۰ هزار یورو و ویلا ۴۰۰ متری با باغ هزار و ۱۰۰ متری و ۷ اتاق خواب به قیمت ۲ میلیون و ۹۵۰ هزار یورو خرید و فروش می شود.

